

Efter *nr. 1* kan partshøring undlades, hvis det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Bestemmelsen tager navnlig sigte på tilfælde, hvor der ikke er rimelig grund til at tro, at de yderligere oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med sagens behandling, vil kunne korrigeres eller suppleres af den pågældende part, og det heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter kan anses for påkrævet at gennemføre en høring. Som karakteristiske eksempler på typer af oplysninger, hvis indhentelse ikke uden videre bør udløse en pligt til partshøring, kan nævnes oplysning fra ministerialbøgerne om de pågældendes fødselsdata, folkeregisteroplysninger om den pågældendes civilstand og nationalitet, oplysninger fra skattemyndighederne om skattepligtig indkomst, socialindkomst og i det hele oplysninger, der som følge af, at de hidrører fra vedkommende offentlige myndighed, har et tilsvarende autentisk præg.

Afgørelse for bestemmelsens anvendelighed er dog ikke alene, om den eller de pågældende oplysningers rigtighed kan forventes bestridt. Der må også foretages en bedømmelse af, om parten kan antages at have mulighed for ved tilvejebringelse af yderligere oplysninger at afsvække den pågældende oplysningens betydning for sagens afgørelse. Det er navnlig i denne henseende, sagens beskaffenhed må inddrages i vurderingen. Efter omstændighederne må sagens beskaffenhed dog indgå som et selvstændigt element i vurderingen, således navnlig hvis den påtænkte afgørelse vil være af indgribende betydning for den pågældende part som f.eks. forbud, påbud, fratagelse af rettigheder m.v.

I de tilfælde, hvor forudgående partshøring kan undlades efter bestemmelserne i stk. 2, kan parten forlange en begrundelse for den trufne afgørelse, ligesom han efterfølgende kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter efter reglerne i lovforslagets kapitel 3. Finder parten herefter, at det foreliggende afgørelsesgrundlag er mangelfuldt, vil han i overensstemmelse med de herom gældende regler kunne anfægte afgørelsen ved påklage til overordnet forvaltningsmyndighed, ved indgivelse af klage til folketingets ombudsmand eller ved indbringelse af sagen for domstolene. Tilvejebringelse af væsentlige nye faktiske oplysninger vil også kunne danne grundlag for, at sagen søges genoptaget til fornyet behandling af den pågældende forvaltningsmyndighed.

Efter *nr. 2* kan partshøring undlades, hvis udsættelsen af sagens afgørelse efter stk. 1 ville med-

føre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse.

Efter *nr. 3* kan partshøring undlades, hvis partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse. Bestemmelsen, der sammen med bestemmelsen i *nr. 2* svarer til lovforslagets § 9, stk. 2, er en konsekvens af, at den, der er part i en sag, under de angivne omstændigheder end ikke ved at fremsætte begæring om aktindsigt kan få udsat sagens afgørelse med henblik på at få lejlighed til at gøre sig bekendt med sagens dokumenter og til at fremkomme med en udtalelse til sagen, jfr. også lovforslagets § 20, stk. 2. Bestemmelsen svarer ganske til den gældende offentlighedslovs § 11, stk. 2, og § 12, stk. 3.

Efter *nr. 4* kan partshøring undlades, når de oplysninger, der medfører partshøringspligt er undtaget fra partens ret til aktindsigt selv efter derom fremsat anmodning. Reglerne om partshøring bør ikke medføre nogen udvidelse af de retlige grænser for partens ret til aktindsigt, og en partshøring ville derfor i den angivne situation være meningsløs. Af lovforslagets § 8, stk. 2, om ansættelsessager følger det, at parten alene har ret til aktindsigt i de dokumenter m.v., der vedrører den pågældendes egne forhold, samt i ansøgerlisten. Efter forslaget § 7, stk. 3, er sager om strafferetlig forfølgning af lovovertrædelser undtaget fra aktindsigt, indtil sagen er afgjort, jfr. § 17. Pligten til at foretage høring af parterne i de nævnte sagstyper vil som følge heraf være begrænset i tilsvarende omfang. Der kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til lovforslagets kapitel 3, navnlig § 14.

Efter *nr. 5* kan partshøring undlades, hvis den påtænkte afgørelse vil berøre en videre, ubestemt kreds af personer, eller hvis forelæggelsen af oplysningerne for de pågældende parter i øvrigt vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder.

Bestemmelsen må ses på baggrund af, at lovforslaget overalt anvender samme partsbegreb, uanset om udøvelsen af partsbeføjelsen forudsætter en begæring fra parten, eller initiativet til at inddrage parten i sagsbehandlingen påhviler myndigheden. Allerede af praktiske grunde må den personkreds, som det påhviler myndigheden af egen drift at inddrage i sagsbehandlingen, imidlertid afgrænses noget snævrere i sidstnævnte tilfælde. I den forbindelse kan det fremhæves, at hovedparten af forvaltningslovens regler ikke finder anvendelse på sager om udfærdigelse af generelle forskrifter eller